

Salı Günü'nü Kaybeden Kasaba

Yavuz DEMİRKIRAN

Salı Gününü Kaybeden Kasaba

Yavuz DEMİRKİRAN

Weekford'un şirin kasabasında her hafta saat gibi işlerdi. Pazartesi çamaşır günüydü, salı hamur işi günü, çarşamba bahçe günü ve böyle devam ederdi. Herkes her gün tam olarak ne yapacağını bilirdi. İki yaylı topuz yapılmış kıvrıcık siyah saçlı, meraklı dokuz yaşındaki Rosie gizemleri çözmeyi çok severdi. Sarmal defterini koltuğunun altına sıkıştırır, bütçeçini de boynundaki bir ipe takardı.

Bir sabah Weekford halkı kafası karışmış bir halde uyandı. Takvimlerinde çarşamba yazıyordu, ama pazartesi günü yattıklarını çok iyi hatırlıyorlardı! Salı her takvimden, günlükten ve programdan silinmişti. Erik rengi takım elbisesi içindeki Belediye Başkanı Plum, elindeki panoyu sımsıkı tutup kaşlarını çattı. "Bu tam bir felaket!" diye haykırdı. "Ekmek yapmak için hangi gün olduğunu nasıl bileceğiz?" Rosie'nin ela gözleri parladı. "Bu davayı ben üstleniyorum!" dedi.

Rosie defterini açıp araştırmaya başladı. Fırını, kütüphaneyi ve belediye binasını kontrol etti. Her takvimde aynı boşluk vardı: pazartesi, sonra çarşamba. Salı hiçbir yerde yoktu! Okul zili programı bile şaşırmıştı. Rosie ipuçlarını düzgün ve küçük bir el yazısıyla not etti. "Birisi ya da bir şey Salı'yı yok etmiş," dedi. "Ama kim? Ve neden?"

Rosie kasaba halkıyla görüştü. Fırıncı, "Pazartesi yattığımı hatırlıyorum, bir de baktım çarşamba olmuş!" dedi. Kütüphaneci, "Günlüğüm pazartesiden çarşambaya atlıyor!" dedi. Herkesin kafası karıştı. Rosie kasaba saatinin yanındaki yerde küçük pirinç dişliler fark etti. "Bunlar saatçi dişlilerine benziyor," diye düşündü. "Belki Bay Pennywhistle bir şeyler biliyordur."

Bay Pennywhistle kasabanın tuhaf saatçisiydi. Tik tak eden saatler ve vınlayan aletlerle dolu eğri büğrü bir dükkânda yaşardı. Rosie kapıyı çaldığında, saatçi çılgın bir gülümsemeyle kapıyı açtı. Beyaz saçları yanlara doğru fırlamış, yuvarlak gözlükleri burnunda yamuk duruyordu. "Ah, genç dedektif!" dedi. "Seni bekliyordum. Sanırım korkunç bir hata yaptım."

Bay Pennywhistle, Rosie'yi dükkânın arkasındaki garip bir makineye götürdü. Dönen kadranları ve büyük bir cam kavanozu olan uzun, piriç bir ağıttı bu. Kavanozun içinde küçük, mavi bir şey kıvrılmış yatıyor ve hafifçe parlıyordu. "Bu benim saat hapsetme makinem," diye açıkladı Bay Pennywhistle. "Kullanılmayan saatleri depolamak için yaptım, böylece saatleri tamir etmeye daha çok zamanım olurdu. Ama yanlışlıkla Salı'yı hapsetmiş!"

Rosie büyüteciyle baktı. Kavanozun içinde, gök mavisi tüyleri ve uyuklu kehribar gözleri olan minik bir yaratık esniyordu. Pelerin gibi küçük bir takvim yaprağı giymişti ve başının etrafında minik gümüş yıldızlar uçuşuyordu. "Bu Salı!" diye soluğu kesildi Rosie'nin. "Kayıp gün!" Bay Pennywhistle üzgün bir şekilde başını salladı. "İstememiştim. Sadece birkaç saat fazladan istiyordum. Şimdi bütün kasabanın kafası karıştı."

Rosie, "Salı'yı dışarı salıveremez misin?" diye sordu. Bay Pennywhistle dağınık saçlarını kaşıdı. "Makinenin kilidi sıkışmış. Açmak için özel bir şifre gerekiyor, ama unuttum. Görüyorsun ya, çok unutkanımdır." Yeleğinden bir cep saati çıkarıp saate baktı. "Eyvah, eyvah. Bütün hafta birbirine girmeden acele etmeliyiz!"

Rosie derin derin düşündü. Makinenin kadrانlarına ve dişlilerine baktı. "Belki şifre makinenin tasarımında gizlidir," diye önerdi. Kadrانlarda bir sayı düzeni fark etti: 7, 4, 2, 5. "Şifre bu olabilir mi?" diye sordu. Bay Pennywhistle'ın gözleri kocaman açıldı. "Amanın, bunlar haftanın günlerinin saatlerine göre sırası! Yedi gün, dört hafta, saatte iki akrep, beş iş günü!"

Bay Pennywhistle kadr nları dikkatlice 7-4-2-5'e  evirdi. Makine v nlayıp t k rdadı. Cam kavanoz yumu ak bir pat sesiyle a ıldı! İ inden bir kedi b y kl   nde Salı yuvarlanıp  ıktı, uykulu uykulu g zlerini k rp  tırdı. Gerindi ve minik, huysuz bir miyav  ıkardı. "Ah, te ekk rler!" der gibiydi. Ba ının etrafındaki g m    yıldızlar daha da parladı.

Ama Salı hemen işe dönmek istemedi. Rosie'nin kucağına kıvrılıp gözlerini kapadı. "Salı yorgun," dedi Rosie. "Belki haftaya katılmadan önce biraz dinlenmesi gerekiyordur." Bay Pennywhistle başını salladı. "Bir gün olmak zor iş. Belki hepimizin biraz daha esnek olması gerekiyordur." Salı'ya minik bir fincan çay ve bir bisküvi verdi.

Belediye Başkanı Plum panosunu sımsıkı tutarak geldi. "Salı bulundu mu?" diye endişeyle sordu. Rosie her şeyi anlattı. Belediye Başkanı Plum'un endişeli kaşları yumuşadı. "Yani katı programlarımız mı buna sebep oldu?" dedi. "Belki de rutine bu kadar sıkı sıkıya bağlı kalmamıza gerek yok. Biraz esneklik hepimiz için iyi olabilir." Günlerdir ilk kez gülümsedi.

Salı çok daha iyi hissederek uyandı. Havaya yükseldi, takvim yaprağından pelerini dalgalandı. Mutlu bir cıvıltıyla kapıdan dışarı fırlayıp gökyüzüne süzüldü. Bütün kasaba, Salı'nın parıldayan ışığını Weekford'un üzerine yaymasını izledi. Yavaş yavaş takvimler yeniden doldu. Salı olması gereken yere geri dönmüştü!

Weekford halkı sevinçle bağırdı. Rutinlerin işe yaradığını, ama esnek ve neşeli olmanın herkesin sürprizlerle başa çıkmasına yardımcı olduğunu anladılar. Belediye Başkanı Plum yeni bir gelenek bile önerdi: her salı yeni bir şey deneyeceklerdi. Rosie defterine yazdı: "Dava kapandı! Salı özgür ve Weekford yeniden gülümsüyor."

Bay Pennywhistle bundan sonra makinesini yalnızca iyi işler için kullanacağına söz verdi. Kasaba saatını tamir etti ve teşekkür olarak Rosie'ye küçük bir piring dişli verdi. "Sen Weekford'un en iyi dedektifisin," dedi. Rosie ön dişlerinin arasındaki boşluğu göstererek sırttı. "Sen de en iyi saatçisin, biraz unutkan olsan bile."

Weekford haftalık düzenine geri döndü, ama yeni bir esneklik ruhuyla. Kasaba halkı başka bir sürpriz gelirse birlikte üstesinden gelebileceklerini biliyordu. Rosie büyütecini bir sonraki gizem için hazır tuttu. Ve küçük mavi gün Salı, bazen geceleri kasabayı ziyaret eder, arkasında gümüş yıldızlardan bir iz ve her günü geldiği gibi kucaklamayı hatırlatan tatlı bir hatıra bırakırdı.